

Nabiral je razne rastline po logih in hribih, sušil jih in tolkel, kuhal in delal razna mazila. Poleg tega je pa tudi zagovarjal, in to mu je pridobilo glas pri sosedih in okoličanih, zakaj zagovarjati ne zna vsakdo.

Le jedna napaka je tičala več let v paškem zagovorniku: nevera. Gospod župnik se je jako prizadeval, da bi ga izpreobrnili, a dolgo brez uspeha. Kadar sta se srečala,

je zagovornik gospodu hrbet obrnil in odšel. Njegova nevera je torej bila kriva, da iz prva ni užival pri sovaščanih tacega zaupanja in ljubezni, kakor bi jo bil sicer.

A župnik ni odjenjal in si je izmislil jako originalen način, da bi izpreobrnili nevernika. Ker ga ni maral na cesti poslušati ali pa v župnišču poiskati, obiskal ga je gospod sam v raztrgani koči.

Slovenska cerkev v Ohio-u. (Amerika.)

Neko popoldne se napoti gospod k zagovorniku. Ležal je na starinsko-častitljivi zeleni peči, ker zeblo ga je rado tudi v največji vročini. Ko zagleda župnika, zamrmra nekaj neumljivega in se ne gane s peči.

„Dober dan, oče! Kako vam gre? Dobro?“ pozdravi prišli gospod.

„Ej slabo, slabo; posebno, ker me ne pustite v miru“, odvrne oni na peči.

„Le čakajte, vam pomorem, da se vam bo godilo boljše“, reče smeje se župnik in privleče na dan iz žepa steklenico vina in nekaj mesa.

„Kar poskusite, oče, je semičan.“

Onemu se zaiskri obraz ob pogledu iskrenega se vina, in poželjivo stegne roki po daru.

Led je bil prebit med župnikom in zagovornikom, in jela sta se domače pogovarjati.